

kerheden, ja, det må vi så vente med at finde ud af, til man får afgjort tingene.

Angående økonomien er jeg da meget enig i det, hr. Christian H. Hansen siger, nemlig, at det godt kan være, at man kan få ændret spørgsmålet omkring økonomien, og her tænker jeg særlig på fedme. Det kunne jo godt være, at man kunne undgå nogle af de fremtidige udgifter ved at sørge for det, Socialdemokraterne foreslår, nemlig gratis mad.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige, at for det første tror jeg, at årsagen til, at man ikke lige kan se, at journalisterne er til stede her i salen, er, at her i Folketinget er der altså en mulighed for, at man kan sidde og lytte til debatten. Og jeg tror, de dygtige og anerkendte journalister sidder og følger meget med i den her interessante debat, der er i dag.

Jeg ved ikke, om man kan sige, at der sådan set ikke er lagt nogen strategi frem, for hvad man kan gøre. Altså, jeg synes, at hvis man først har en situation, hvor man afventer en rigsrevisionsrapport, afventer man en uvildig rapport. Det er nogle ting, man har igangsat for netop at komme ned i substansen af de her problemer.

Kl. 11.45

Så synes jeg også, oppositionen i stedet for at komme med en masse skud fra hoften om, hvad man tror der er galt, skulle vente, indtil de to rapporter foreligger, og så se på, hvad de siger, og så løfter vi jo problemerne efterfølgende.

Så må jeg sige til slut til hr. Ole Vagn Christensen, at som jeg har forstået det, får vi de her rapporter på et tidspunkt her i december måned. Venstres ordfører var inde på det sidst, og jeg tror ikke – jeg håber det ikke – at der når at ske de helt store katastrofer inden.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu kunne vi indledningsvis høre hr. Kristen Touborg give karakter til den her fine fødevarerpolitiske redegørelse – i et forbrugerperspektiv. Konklusionen var sådan lidt, at den manglede indhold. Jeg vil nu sige, det ikke altid er størrelsen, men mere gørelsen, som er relevant – det kan jeg se at hr. Kristen Touborg er enig med mig i – og jeg synes faktisk, at der er masser af

power, masser af initiativ, og at det er en meget ambitiøs plan, regeringen lægger frem, med hele 36 initiativer til at løse nogle konkrete udfordringer, vi står midt i. Så jeg er altså ikke helt enig i karakteren fra hr. Kristen Touborg. Tværtimod synes jeg, at det er en god og ambitiøs redegørelse, der ligger fra regeringens side.

Redegørelsen bygger på fire søjler: initiativer til at sikre bedre tilgængelighed til oplysninger om sund kost og livsstil, initiativer til at skabe større gennemsigtighed omkring fødevarernes kvalitet, initiativer til at skabe større ansvarlighed og bedre fødevarerikkerhed og initiativer til at styrke forskningen, så der skabes mere udvikling og ny viden om sundhed, kvalitet og sikkerhed.

Når man sådan bevæger sig op i helikopteren og kaster et blik på fødevarerituationen set ud fra et forbrugerperspektiv, finder jeg, at vi befinder os i en både spændende og interessant fase, men også i en situation, som rummer væsentlige udfordringer på mange områder.

Der er først og fremmest en større mangfoldighed i sortimentet, når familien Danmark skal fylde indkøbsvognene. Mange nicheprodukter skyder frem, og man kan se, at en lang række nye og spændende produkter er blevet en del af danskernes hverdag. Globaliseringen gør endvidere, at mangfoldigheden blomstrer. Det, at verden er blevet mindre, gør, at nye madvarer og retter er blevet en del af vores hverdag.

Denne situation gør naturligvis, at vi står over for nogle nye udfordringer omkring fødevarerikkerhed og gennemsigtighed, og det betyder også, at danske producenter har muligheder og perspektiver for at skabe nye markeder og for at fremme den danske fødevarereksport, et felt, hvor vi tilhører verdenseliten, hvilket er en position, som vi har et fælles ansvar for at understøtte og fastholde.

Det er som regel i de unge år, vi får skabt et grundlag for vores livsstil og normer. Det er derfor helt centralt, at vore børn og unge får den bedst mulige introduktion til sund livsstil og sunde kostvaner. I Det Konservative Folkeparti finder vi det alarmerende, at antallet af overvægtige børn er stigende og i dag udgør mellem 15 og 20 pct. af børnene herhjemme. Den kurve skal vi have knækket, og derfor anerkender vi også de initiativer, som redegørelsen rummer, initiativer, der bygger på mere information rettet mod forældrene – som jo, når alt kommer til alt, har det overordnede ansvar for børnenes livsstil – dagtilbud, skoler og fritidsordninger. Vi håber